

sojila, ki ga bodete le dobili, če bodete imeli čiste zemljiške knjige. Vrednost vsega vina na Štajerskem se računa na približno do 400 milijonov K; državnega brezobrestnega posojila je vključenega še okrog 4 milijone K. To je torej mala svota nasproti dohodku enega leta. Kmetje, ne zamudite torej prilike in vsak naj skrbi, da bo poplačal erarju posojilo. Nikdar ne bo več tako ugodne prilike!

Italijansko bojišče.

Očmor na soški fronti je trajal samo 4 dni, t. j. od 8. do 12. septembra. Dne 13. septembra so Italijani zopet začeli napadati in sicer na Bajski planoti, na gori Sv. Gabrijele, in deloma tudi na Grmadi. Dosedaj so bili vsi italijanski napadi krepko odbiti. Sovražnik je baje zbral v ozadju soške fronte ogromne sveže rezerve in se pripravlja na dvajseto ofenzivo. — Cesar Karel se je mudil te dni na tirolski fronti, kjer si je ogledal bojišče na tirolsko-lasški meji.

Italijanske priprave za 12. ofenzivo.

Sovražno gibanje na gorski planoti Bajsića—Sv. Duh je postalo nekoliko živahnije. Sovražnik je pritegnil svežih ojačenj. Zdi se, da se teh napadov ne sme smatrati kot uvod za kaka večja vojna podvzeta, marveč da imajo namen, da bi naše čete ovirali pri delu ter da bi se sovražnik zavaroval tu pred kakimi presenečenji od strani naših čet. Sovražnik je že velik del svoje težke artilerije, katere se je nahajala na gričevju Kolovrat na desnem bregu Soče pri Gorici, spravil na levi breg Soče ter je dogradil in izpopolnil mostove čez reko Sočo. Vsa znamenja kažejo, da se Italijani temeljito pripravljajo na 12. soško ofenzivo.

Stena slovenskih mož in fantov je nepremagljiva.

G. poročnik Sturm piše poslancu dr. Verstovšku o zadnji soški bitki: Pomirili so se nekoliko ti grozni viharji nevihte, ki je divjala skoro tri tedne po kraških tleh. In če pogledamo danes prvo črto, kaj so dosegli? Nič! V tem peklenskem ognju sem stal na južnem krilu, kjer je tudi najbližja pot do Trsta. Sline so se jim cedile po njem, a stena slovenskih mož in fantov je bila nepremagljiva; celo nazaj smo ga pognali. Čudim se danes samemu sebi, kako sem odnesel celo kožo iz tega nepopisnega meteža. Dostikrat me je vrgla težka granata, dostikrat me je zasulo, vse je reklo: Sturm je mrtev! A izkopal sem se zopet na prosto in treskal potem s kopitom po glavah in udih nesramnega Laha. Sedaj se trenotno počutim precej dobro.

Rusko bojišče.

Na ruskem bojišču se zadnji teden ni zgodilo nič posebnega. Pri Rigi Nemci ne prodirajo več dalje proti vzhodu. Pri Lucku, ob spodnjem toku Zbruzi in na gorah vzhodno od sedmograškega mesta Kezdi-Vasarhely se sovražnik malo živahnije giblje.

Položaj v Rusiji.

V Rusiji se je zadnje tedne vršila velika borba med voditeljem sedanje ruske vlade Kerenskim in generalom Kornilovim. Kerenski je plačan pristaš Angležev in Francozov in je sedanji gospodar Rusije. Kornilov je hotel zlomiti Kerenskijevo moč, in je baje bil naklonjen mirovnim stremljenjem. Zbral je krog sebe močno armado in je prejšnji teden korakal z njo proti Petrogradu. A njegovi zvesti so ga v usodnem trenutku zapustili. Kerenski se je postavil na čelo petrogradske posadke in je marširal proti Kornilovi armadi, ki pa se je večinoma razšla. Kornilov je spoznal svoj mučen položaj in se je udal. Neaterne vesti pravijo, da so Kornilova z njegovim generalnim štabom vred zaprli in bo baje obsojen na smrt. Popolne jasnosti o sedanjem položaju v Rusiji pa še do danes ni. Med tem je Kerenski proglasil Rusijo za ljudovlado in je sestavil novo ministristvo, v katerem sedijo sami pristaši nadaljevanja vojske.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču razven hudin artilerijskih bojov v Flandriji ter v Šampanji ob reki Mozi nobenih večjih vojni dogodkov. Amerika je že baje spravila 80.000 mož na francosko bojišče. Angleži baje nameravajo vdreti skozi Nizozemsko v Nemčijo v hrbet nemški armadi.

Angleži nameravajo vdreti v Nemčijo.

Nemci so vjeli pri mestu Merkem na francoskem bojišču angleškega častnika, kateri trdi z vso

gotovostjo, da nameravajo Angleži v kratkem skozi Nizozemsko vdreti v Nemčijo. V Nemčiji je nastalo vsled te vesti veliko razburjenje. Ali je ta angleški načrt resen, se še danes ne more trditi z vso gotovostjo. Gotovo pa je, da skušajo Angleži na eden ali drug način, s prebitjem nemške fronte ali z vpadom v Nemčijo privedi vojni položaj do odločitve.

Na drugih bojiščih.

Rumuni so v prostoru med mesti Foksani in Galac pričeli napadati postojanke Mackensenove armade. Vojna sreča jim dosedaj še ni bila posebno mila.

Na macedonskem bojišču običajni artilerijski dvoboj severozahodno od Bitolja. Na ostali črti mir.

Na turških bojiščih spopadi med Turki in Rusi južno od jezera Van na kavkaški fronti ter zračni napadi Angležev na mesta Smirno, Jafa in Gazo v Palestini.

Razne politične vesti.

Prihodnji torek dne 25. t. m. se snide državni zbor. Ministrstvo Seidler se bo predstavilo poslanski in gosposki zbornici. Kakor je razvidno iz časnikarskih glasov, ne bo sprejeto z velikim navdušenjem. Načelnik Jugoslovanskega kluba dr. Korosec je bil te dni pozvan na Dunaj k ministrskemu predsedniku, da se posvetuje in razgovarja z njim o političnem položaju. Čeprav Jugoslavlani visoko čislajo ministra Žolgerja, vendar z ozirom na program in ostalo sestavo Seidlerjevega kabineta menda ne bodo podpirali Seidlerja. Sicer pa o tem končnoveljavno odloča Jugoslovanski klub, ki je sklican na sejo za dan 25. septembra ob 9. uri popoldne.

O jugoslovanskem vprašanju se sedaj neizmerno veliko piše in govori. Lahko rečemo, cela Evropa se bavi s tem vprašanjem. Priznati moramo, da se tudi premnogi Nemci, izvzeti seveda štajerski in koroški, izrekajo za jugoslovansko državo. Tako piše celo — čujte in strmite — pruski list „Preussische Zeitung“ za združenje Jugoslovancov in pravi, če se to ne zgodi, bo ostalo, kar je bilo pred vojsko: rak rana na državnem telesu Avstrije. Ta pruski list zahteva, naj se združijo vsi Jugoslavlani v kakoršnikoli obliki pod žezlom Habsburžanov. — „Štajerc“ seveda zamlčuje take pametne nemške glasove, da bi njegovi bralci ne spregledali in videli, da so samo isti proti jugoslovanski državi, ki nocoje dobro ne nam ne avstrijski vladarski hiši. Štajerčijanci naj se osvobodijo ptujskih jerofov in naj pridejo v tabor, kjer je sedaj ves slovenski narod!

Kakor Nemci, tako se tudi Madžari silno bojijo ustanovitve jugoslovanske države, ker bi s tem, če se odcepi od Ogrske Hrvaška in Slavonija, oziroma če bi se Bosna in Hercegovina pridružili Jugoslaviji, Ogrska zgubila svojo moč in bi se nemadžarske narode izrgalo iz madžarskih krempljev. V ogrskem državnem zboru je ministrski predsednik Wekerle izjavil, da Ogrci ne bodo dopustili, da bi se katera teh dežel odcepila od Ogrske, pač pa bodo podpirali željo, da se Dalmacija zopet pridruži Hrvaški. Nemci in Madžari gredo sedaj skupaj proti nam in se z vsemi štirimi protivijo narodnemu ujedinjenju Jugoslovancov. Našega ujedinjenja pa niti Nemci niti Madžari ne bodo mogli več preprečiti. Jugoslovansko vprašanje se bliža svoji ugodni rešitvi.

Poljaki se približujejo zaželeni samostojnosti in svobodi. Cesar Karel in cesar Viljem sta dne 12. septembra proglasila za Rusko-Poljsko ustavo, po kateri se ustanovi posebni vladarski svet 3 članov, ki bo vladal Poljsko, dokler se ne bo proglasilo poljskega kralja. Vladarski svet bo sestavil in organiziral poljski državni svet (deželni zbor) in poljsko ministristvo. Vladarski svet bo v važnejših rečeh podrejen generalnemu oblastniku (guvernerju), kateremu bo moral predložiti postave in vladne odredbe, da jih odobri.

Nemški socialni demokratje severoavstrijskih dežel so se v nedeljo, dne 16. t. m. na zborovanju v Brnu izjavili proti češko-slovaški državi. Vedno bolj se opaža, da se tudi v socialni demokraciji poraja narodni duh. Narodno vprašanje stoji zopet povsod v ospredju.

Tedenske novice.

Duhovniška vest. Dne 1. septembra je bil na župnijo Sv. Urban pri Ptuj slovesno umeščen vlč. g. Jožef Panič, župnik pri Sv. Antonu na Pohorju.

Vojni kurat č. g. Engelbert Klasinc nevarno ranjen. V sredo, dne 12. septembra je na laški fronti zadel kamen vojnega kurata o. Engelberta Klasinc tako nesrečno, da mu je ranil kost in pretresel možgane. Poročnik Verbič ga je vlekel tri četrt ure daleč in ga tako rešil pred izkruvanjem. Izgubil je precej krvi. Ranjenec leži sedaj v rezervni bolnišnici v Beljaku. Želimo skorajšnjega okrevanja!

Spremembe v frančiškanski provinciji sv. Križa. Ljubljana: P. Benvenut Winkler za kaplana; P. Angelik Tominec, doktor in profesor bogoslovja; bogoslovci kleriki IV. leto: P. Gotfrid Ploj, P. Met. Valjavec. Novomesto: P. Atanazij Avser, gvardijan in vodja ljudske šole; P. Konstantin Luser, vikar; P. Alfonz Furlan, rubricist. Kamnik: P. Ferdinand Zajec, organist. Pazin: P. Hugo Bren, doktor bogoslovja; P. Benedikt Krakar. Brežice: P. Kl. Gram-povečan, vikar. Maribor: P. Jeronim Knoblehar, kaplan; P. Bernard Ambrožič, kaplan in katehet. Bogoslovci tretjeletniki v Mariboru: P. Bruno Schiffer, Fr. Emanuel Jarc. Sv. Trojica: P. Fulgencij Trafala. Vič: P. Julij Sušnik, kaplan. Brezje: P. Marišel Holeček, prezident; P. Severin Fabiani. Novaštitla pri Ribnici: P. Ambrož Remic, prezident. Drugi neimenovani ostanejo kakor so bili.

Bolgarska kraljica Eleonora umrla. Po daljšem bolehanju je v Sofiji dne 12. septembra umrla bolgarska kraljica Eleonora. Kraljica Eleonora, rojena princesinja Reuss je bila stara 57 let. Bila je izredno dobrosrčna in blaga gospa, prava mati revežem. Otroke prve Ferdinandove soproge je izredno ljuba. Njen zakon je ostal brez otrok. Kralica Eleonora je ves čas vojske kot usmiljenka stregla ranjencem po bolnišnicah. Bolgarski narod je kraljico Eleonoro radi njene ljudečnosti izredno ljubil.

Vojvoda Hohenberski. Cesar je odredil, da sme najstarejši sin blagopokojnega prestolonaslednika Franca Ferdinanda, knez Maksimilijan Hohenberg odslej nositi naslov vojvoda Hohenberski s predikatom »visokost«.

Po smrti odlikovan slovenski poročnik. Cesar je podelil nedavno padlemu slovenskemu poročniku Konradu Kolšek, doma iz Polzele, vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojnim okraskom in meči.

Cesarjevo dobro srce za vsled vojske hučo prizadete. Naš cesar je izdal lastnoročno pismo, v katerem določa, da se sledeče vojaške osebe v bodoče ne smejo več uporabljati za vojaško službo na fronti: Edini sin obitelji, ki je vsled vojske že izgubila dva ali več sinov, nadalje oče, kateri ima skrbeti za šest ali več nepreskrbljenih otrok. — V to svrhu morajo vložiti svojci, oziroma, kjer so doma le sami nedeletni otroci, občine, kratko prošnjo na politično oblast. V tej prošnji, kateri je priložiti obiteljsko izvestje, je navesti ime, za katerega se prosi ter natančni naslov vojaškega krdeca, pri katerem dotični služi.

Dekliški shod. Na rožnicensko nedeljo dne 7. oktobra je na Svetih Gorah (župnija Sv. Peter pod Sv. Gorami) cerkveni dekliški shod za šentpetersko župnijo in sosedne župnije kozjanske in brežiške dekanije. Cerkevna slovesnost se začela ob 10 uri popoldne. Pridigo ima prof. dr. Josip Hohnjec. Namen shoda je: ponovitev obljube zvestobe Mariji, Kraljici mladine, in mirovna pobožnost k Mariji, Kraljici miru. Povabljeni so članice Marijinih družb, dekliških zvez in sploh dekleta iz obeh dekanij.

Občni zbor društva Dijaška kuhinja v Mariboru bo prihodnji ponedeljek dne 24. t. m. v Narodnem domu v Čitalnični dvorani ob pol 8. uri zvečer z običajnim vspešnim. Tem potom se vabijo vsi udje na občni zbor.

Kdo je „veleizdajalec“? S fronte nam pišejo: Vsi Slovenci, ki se nahajamo v strelskih jarkih, smo pristaši od tujcev svobodne, pod Habsburžani stoječe jugoslovanske države. Zato s stodo zavračamo očitanja „Štajerčeva“, da smo veleizdajalci. O tem, kdo je veleizdajalec, imamo pač mi, ki v strelskih jarkih vsak dan gledamo smrti za cesarja in domovino v oči, več pravice govoriti, nego „Štajerčev“ urednik, ki, kakor smo brali, oproščen vojaščine sedi doma v Ptuj. To je res lepo, mi na fronti bi naj bili veleizdajalci, oproščeni v Ptuj pa — patriotje. Izjavljamo, da so tudi vsi nekdanji štajerčijanci, ki so v strelskih jarkih, našega mnjenja o svobodni jugoslovanski državi, drugi v etapah in doma pa nimajo pravice govoriti o veleizdajstvu in patriotizmu. Bog živi jugoslovansko državo in naše poslance!

Ah, mi ubogi „veleizdajalci“! Sedaj smo „veleizdajalci“! Tako pravijo nemškutarji in ti vedno govorijo čisto, zlato resnico. Saj še ni dolgo, da so samega presvitlega cesarja nalagali, da jih je med nami na stotisoče, čeprav nas je vseh skupaj samo pet stotisočev. To bi bilo pač žalostno, ako bi bilo med nami na stotisoče šnopsarjev, glavnih pristašev preslavne nemškutarije. Toda mi smo veleizdajalci in šnopsarji so sedaj vzor-domoljubi. Mi smo veleizdajalci, ker smo zvesti pristaši naše presvetle vladarske hiše. Oni pa so domoljubi, ki ob vsaki priliki čez mero slavijo pruske Hohencolarje in Viljema. Mi smo veleizdajalci, ker si hočemo pod habsburškim žezlom in ob habsburški monarhiji ustanoviti lastno, neodvisno, od vsake nemškutarije svobodno jugoslovansko državo. Oni pa so domoljubi, ki hočejo razkosati Česko, da bi nemški del prejel lažje pripadel Prusiji, ki hočejo prodati Dalmacijo Ogrm in odcepiti Galicijo od ostale Avstrije. Mi smo veleizdajalci, ker hočemo močno, od vsakega tulega vpliva, tudi od pruskega, neodvisno veliko habsburško monarhijo, a nemškutarji so veliki rodoljubi, ker